

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ
ĐẠO CỐI TRỜI VÔ CỰC ĐÃNH LỄ THIÊN TÔN
TÌM HIỂU VÔ VI XUẤT HIỆN KHI NÀO

Mùa thu năm 2011.

Tại Thiên Gia Môn, Thành Lợi ngẫm nghĩ từ lâu, nhiều bạn tu Vô Vi. Ít khi nào hỏi Vô Vi có từ đâu. Mà nếu có hỏi, chắc không có ai biết có từ đâu. Và cũng không có ai thắc mắc hay tìm tòi. Nên hai chữ Vô Vi cũng chìm đắm trong im lặng.

Hôm nay, Thành Lợi xuất hồn về cõi Trời Vô Cực, đánh lễ Đức Thiên Tôn, cúi mong Đức Thiên Tôn giảng giải và cho biết Vô Vi có từ lúc nào.

Thiên Tôn giải thích: Thành Lợi, con đứng lên, để Ta giải thích. Tại sao trần gian hiếm có người biết Vô Vi.

Con biết tại sao không! Chữ Vô Vi của các con, nó có từ lúc khai sơn lập địa. Nó cũ và nó có lâu lắm, đến nỗi, không còn ai biết đích xác Vô Vi, xuất hiện lúc nào.

Và nói một cách khác, không có ai, có thể, tìm ra.

Trần gian, không có ai biết, lúc nào là khai sơn lập địa. Và Vô Vi cũng xuất hiện trong lúc đó.

Từ lúc khai sơn lập địa, cho đến giờ, ở trần gian chuyển biến rất nhiều.

Lâu đời quá, nên Vô Vi đã đi vào dĩ vãng và biệt tích luôn.

Con biết làm sao Vô Vi, biệt tích không?

- Cái thứ nhất, tu Vô Vi không phải dễ.
- Cái thứ nhì, họ không muốn tu.
- Cái thứ ba, họ không thấy Thượng Đế.
- Cái thứ tư, nói về điển quang, họ chưa hiểu thấu.

Các con muốn tìm, tra lục hồ sơ, cũng không bao giờ biết đích xác là Vô Vi, xuất hiện lúc nào. Ta nói cho con hay, là cái lúc khai sơn là đã có Vô Vi.

Tại sao lúc khai sơn đã có Vô Vi?.

Thiên Tôn nói: Khi mà có Ta, thì đã có Vô Vi.

Nói về tuổi, năm, Ta còn không có. Thì làm sao Vô Vi, có tuổi và năm.

Tại sao Ta không có tuổi, năm, và Vô Vi cũng thế, Thành Lợi, con có biết không?

Thành Lợi thưa: Sở dĩ Đức Thiên Tôn **không có tên, tuổi**, năm là gì: Đức Thiên Tôn, vô giới hạn. Vô giới hạn là có hoài, có dài dài và biến hoá được. Nên không có thể nào đem năm tháng ra tính được.

Lúc Đức Thiên Tôn đã có, và Vô Vi cũng đã có cùng một lúc. Nên Vô Vi cũng không sao tính được.

Thiên Tôn nói: Hay lắm, Thành Lợi vừa rồi, con có nói, Ta cũng không có tên. Con có thể nào giải thích, tại sao Ta không có tên?

Thành Lợi thưa: Đức Thiên Tôn là biệt danh của Ngài, chứ thật sự trần gian, hoặc cõi trên, chưa có người nào biết được tên Ngài đích xác. Nói đúng ra, là Ngài không có tên.

Trần gian và cõi Trên, có người gọi Ngài là Alla, God và Thượng Đế.v.v. Sở dĩ có những tiếng gọi khác nhau, là vì từng bộ phận điển ở trên quả địa cầu khác nhau. Nên tiếng gọi biệt danh Ngài phát âm ra khác biệt. Tên của Ngài không có biết được và vì lý do, không có chữ nghĩa nào trên cõi thế gian diễn tả cho hết ý.

Nên tên Ngài không ai biết được, thành ra thế gian mới mượn biệt danh của Ngài mà nói: có lúc Alla, God và Thượng Đế.v.v.

Thí dụ: Gọi Ngài là Alla thì chỉ có một số nào, trong vùng điển giới đó biết Ngài.

Chứ tên Alla, mà đem nói đến một sắc dân nào khác, họ không hiểu Alla là gì.

Như chữ God là đại diện cho một nhóm phương tây, Anh, Úc, Mỹ.v.v.

Chứ chữ God không thể đại diện cho nhóm gọi là Alla, và chữ God cũng không thể đại diện cho nhóm gọi là Thượng Đế.v.v.

Còn như nếu nói God với một giống dân khác, thì họ không hiểu God là sao. Mà tại sao phải là God mà không là Alla.

Hoặc là tại sao không phải là Thượng Đế, hoặc là Huỳnh Khung Cao Thượng Đế.v.v.

Tên Ngài cũng giống như tuổi Ngài, không ai có khả năng biết. Ngài không tên, nhưng Ngài vẫn có tên.

Thiên Tôn hỏi: Thành Lợi, con nói: Ta không tên mà vẫn có tên là sao?

Không tên, mà vẫn có tên là gì lý do sau đây:

Có nghĩa là ai muốn gọi Ngài ra sao thì gọi: Alla, God, Thượng Đế hay Huỳnh Khung Cao Thượng Đế gì cũng được.

Thiên Tôn hỏi: Thành Lợi, vậy chứ tiếng Việt Nam có thể hình dung được, Ta ra sao không?.

Thành Lợi thưa: Tiếng Việt Nam cũng có thể diễn tả được Ngài, cho nhân gian nhìn thấy.

- **Ngài là một khối Đại Linh Quang.** Còn mình là một tiểu linh quang.

Thiên Tôn hỏi: Tại sao phải gọi Ta là một khối **Đại Linh Quang**?

Thành Lợi: Thưa; Sở dĩ gọi Ngài là một khối **Đại Linh Quang** là gì, ai tu mà thấy được Ngài, dù đứng cách xa Ngài hằng tỉ, tỉ, cây số mà vẫn thấy và được khối Hào quang Ngài chiếu sáng, nên người tu biết được ngài và gọi là Khối Đại Linh Quang.

Thiên Tôn hỏi: Tu làm sao, mới ngộ được Ta? Con có biết không?.

Thành Lợi thưa: Trước hết phải luyện tới "Kim Thân" và sau đó phải dùng nguyên lý của càn khôn, mới được thấy Khối Đại Linh quang Ngài chiếu sáng. Rất là "Kinh Hồn"

Thiên Tôn hỏi: Luyện Kim Thân là luyện làm sao?

Thành Lợi thưa; Muốn luyện Kim Thân phải biết Kim Thân là gì. Kim Thân là người được điều luyện thân trở thành vàng, có hào quang sáng tỏa. Nên gọi là Kim Thân bất hoại.

Muốn luyện được Kim Thân bất hoại phải được "Thái Thượng Lão Tổ " dạy và trui rèn trong lò " Bát Quái " của Thái Thượng Lão Tổ.

Tu mà không vào trong lò "Bát Quái" thì làm sao trở thành Kim Thân!

Thiên Tôn hỏi: Bát Quái là gì, con có biết không?

Thành Lợi thưa; Bát là tám, còn Quái có nghĩa là lạ lùng, không ngờ.

Bát Quái là bốn phương tám hướng. Chỗ nào cũng kinh thiên động địa, rùng rợn, không chỗ nào mà thiếu sót. Nếu hành giả muốn tu. Thì nơi đây là một chỗ đào tạo "Chiến Sĩ của Thượng Đế".

Thiên Tôn nói; Tại sao phải gọi là "Chiến Sĩ của Thượng Đế".

Thành Lợi thưa; Chiến sĩ của Thượng Đế là tới lò Bát Quái học, rồi sau này, nhiên hậu mới làm việc cho Ngài. Nên gọi là Chiến Sĩ của Thượng Đế. Chiến Sĩ của Thượng Đế khác hơn chiến sĩ của Trần Gian.

Thiên Tôn hỏi Thành Lợi; Chiến sĩ của Ta, khác hơn chiến sĩ của Trần gian ra sao?

Thành Lợi thưa; Chiến sĩ của Ngài khác hơn chiến sĩ của trần gian. Là vì Chiến sĩ của **Ngài chỉ biết cứu người. Chứ không biết hại người.**

Thiên Tôn hỏi; tại sao Chiến Sĩ của ta không biết hại người?

Thành Lợi thưa; Vì được sự điều luyện của càn khôn là "Đại Bi". Nên chiến sĩ của Ngài, thấy thù, hay không thù, cũng là bạn, cũng là anh em. Không lẽ mình hại bạn

mình, hại huynh đệ mình. Nên chỉ biết cứu người, chứ không có nghĩ hại người. Dù là hoàn cảnh nào cũng vậy. Cũng nên giúp người, không nên hại người.

Thiên Tôn hỏi; Tại sao dù là hoàn cảnh nào cũng vậy, Chiến Sĩ của Thượng Đế không nên hại người?

Thành Lợi thưa; Vì Chiến Sĩ đã được tôi luyện, thuần thạo, trong hai Thái Cực âm và dương. Nên xử dụng trong lúc thi hành nhiệm vụ cho Thượng Đế. Thành ra khác hơn Chiến sĩ trần gian. Diệt người không phải là cách tốt đem lại cho hòa bình.

“Oan oan tương báo hà thời liễu”

Dịch: “Trã thù, trã thù hoài làm sao dứt chiến tranh”

Ở thế gian người ta lầm lẫn thực hiện hòa bình là phải giết hại. Nên người ta sát hại và giết chết. Thành ra địa ngục có quá nhiều người và chiến tranh vẫn còn tiếp tục.

Thiên Tôn hỏi; Thành Lợi vậy thì muốn thực hiện hòa bình ở thế gian. Chiến sĩ của Thượng Đế và người đời nên làm cái gì?

Thành Lợi thưa; Những ông to lớn, và những ông to nhỏ, cần phải tu thân.

Thiên Tôn hỏi; Tại sao phải tu thân?

Thành Lợi thưa; Thân mà không tu, thì tâm sẽ đau khổ, bệnh hoạn. Và tu thiện thì mới giác ngộ nhanh.

Thiên Tôn hỏi; Lấy cái gì chứng minh là giác ngộ nhanh?

Thành Lợi thưa; Phải dùng “Điển” mới chứng minh là giác ngộ nhanh. Không có “Điển” không giác ngộ.

Thiên Tôn hỏi Thành Lợi; Tại sao phải dùng Điển mới giác ngộ?

Thành Lợi thưa; Vì chúng sanh bộ đầu, có sạn và lì lợm.

Thiên Tôn hỏi Thành Lợi, Làm sao bộ đầu hết sạn và hết lì lợm?

Thành Lợi thưa; Tu mình dụng điển, giải ra.

Thiên Tôn nói: Vậy là Ta, giao trách nhiệm này cho con.

THẢM HỌA TRẦN GIAN NAY ĐÀ HẾT

Bộ đầu khối óc trần gian
Chứa nhiều khối đá, kim cương hột xoàn
Sanh ra tai họa khó bàn
Khó mà giải hết lâu dài ái ân

Người trần quyến luyến bả danh
Thích mùi phú quý, tham mùi lợi danh
Thế nên người phải tranh giành
Không cần khối óc, mang nhiều bệnh đau

Khi nào khối óc sầu đau
Người trần không hiểu, cứ gì xảy ra
Lại đi tìm hỏi Ta Bà
Tại sao bệnh hoạn, gây ra cho mình?

Ta Bà tìm kiếm không ra
Không sao biết được, ta sanh bệnh gì?
Ngày nay có phép tu trì
Giúp cho ta học, điển lành sẽ qua

Tâm người sẽ được nở hoa
Phúc lành sẽ đến, cho ta an hòa
Sống trong khung cảnh thật thà
Vào nơi đô hội, thặng hoa tình Trời

Hôm nay mới hát chung lời
Tình thương Phật Pháp cho ta mở đường
Cảnh Trời sáng tỏa hào quang
Thiên Đàng vẫn đón, tiếp người thế gian

Từ đây khối óc sáng choang
Không còn có sạn, không còn ngu ngơ
Bây giờ lại hết bơ vơ
Sống còn tại thế, chăm lo tu thiền

Điển quang phép Phật phát liên
Trường sanh môn học, tu thiền tại gia
Con người sống thật thiết tha
Tin yêu Trời Phật, thương yêu sống hoà

Kính bái
Con; Lê Thành Lợi